

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Casus. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus III

cedo: si in tali op'e vltali deliquit p in
cautelā vlt negligētā vel alio mō: dico
in eā culpā. qz bonaz mētū est zc. No-
ta agnoscere. s. dubitātue: nō aut asser-
tue. z fm eūdem Alb. Joānes euāgeli-
sta fuit p̄fessor p̄tius eidē deputatus.
Sed q̄re ista nō sūt septa: Ad h respō-
det Alberr^o q̄ iō est. Primo: vt exerce-
atur deuotio fidelitū ad inq̄rēdū. Et se-
cūdo: qz deus vult nos q̄dam in via du-
bitare: vt veritatē desiderem^o in patria
Et tertio: quia sicut Aug^o. habz p̄ re-
gula in loquēdo de pctis q̄ de ea nō fit
q̄stio. ita loquēdo de v̄tutib^o ē p̄ncipiuz
p̄ se notū: q̄ q̄qd bonū habuit quis cre-
atura: eo ip̄a nō fuit puata. qz fm Da-
masce. a nullo illustriū vincit. Elice cō-
clusiones vt liber.

Casus. liiij.

O Verit̄ liiij. Vtz possit
rōnabilr sciri cut^o figure et
colorz fuerit brā virgo: Ad
h̄ at sic r̄ndet Alb. sup. Dis-
us est. Beata p̄go fuit cōpētētis q̄nti-
tatis: z bone dispositōis mēbroz: sic z
ch̄is. qz fill^o assimilaf generāt: sic vicz
vt tant^o nascat ex tanto: z talis ex tali
nisi sit error in natura ex impōtētia: vlt
alif. Et fuit coloris ex albo z nigro cō-
positi. qz fm Joānicū sol^o iste color p̄-
cedit ab eq̄litate p̄pētōis: z corp^o euer-
tico def̄m̄iat fm Galenū z Cōstātinū.
Et habuit capillos nigros: qz cerebrū
oprime dispositū / fm Galenū z Con-
stātinū ē calidū z siccū. Lz em̄ ad opati-
ones naturales cerebz debeat eē calidū
z humidū: ad q̄d sequunt capilli rubei:
t̄nad̄aiales v̄z eē vt d̄ tētū ē: ad q̄d seq̄t
q̄ capilli sint nigri: z p̄nter sequit̄ ma-
ior pulcritudo supposita albedie faciei
z opposita supra se posita zc. Nigredo
t̄milla capilloz z oculoz fuit r̄pata fm
eūdem. Et tal' etiā p̄ oia fuit ch̄is. Ex p̄-
missis seq̄t q̄ fuit pulcerrima. Q̄d̄er p̄z
Primo: qz oēs mulieres eā figurant es
fuerūt pulcre: vt Hester: Judith. Re-
becca: Rachel. Sec̄do: quia nobilitas z
pulcritudo corpis est fm nobilitatē aie

Uñ corp^o h̄ūanū ē pulcerrimū. z nobili-
sima aia vt illa habuit corp^o nobilit̄
simū. Tertio: qz q̄ viderūt veronicā d̄b
cūt q̄ pulcerrimā facie rep̄ntet: z certuz
ē filiū silem fuisse m̄ri. Quarto: qz cay-
stias laudabilior ē in pulcritudine: sicut v̄t
tupabilior icōtinētia i turpib^o. In p̄gē
ne at castitas fuit sūme laudabil'. De h̄
t̄n seprura nihil d̄r. qz ip̄a scriptura fm
Alb. ē nobis speculū salutis: iō nō vult
laudare aliquā mulierē de eo q̄ mult^o ē
causa d̄natiōis. Facit t̄n d̄ alicui^o mu-
lieris pulcritudine mētionē: nō vt lau-
det: sed incidēter ad ostendēdā cām alit̄
cui^o dicit vel facti: q̄d circa p̄gēne non
accidebat. Sed p̄: Primo. Nā pulcē-
tudo mulieris est occasio mali. Eccl̄. 17.
Virgine ne p̄spicias zc. Sed p̄go oib^o
debut esse causa salutis. Sol. Pulcētu-
do est in se bona. sed in bono z oprimo
mali scādāzant ex d̄fectu suo: sicut scā-
dāzabant i ch̄is Dar. v. z i deo q̄ p̄-
uersis pueris vid̄t. fm Bto. sup illud
q̄ bon^o isrl' de^o zc. Sec̄do: qz color glau-
cus attestat frigiditatē corpis frigidit̄:
q̄le debuit esse corp^o p̄gēne. Sol. Cū
grā sit nobilior q̄ natura: illa castitas
q̄ totaliter est a grā nobilior est ea q̄ est
a natura: z tāto magis grām manifestat
q̄nto magis in natura. Et iō illud
corp^o nō fuit castū p̄ naturā: s̄z p̄ grām
z volūtatē. Et licz in p̄gēne pugna nō
fuerit: t̄n p̄ferissimā habuit victoriaz:
cū inimic^o nō potuerit nec vincere nec
pugnare: vt d̄r Alb.

Prima igit̄ p̄clusio hec est. Brā p̄go
fuit mediocris q̄ntitatis: z bone p̄porti-
onis mēbroz

Sec̄da. Fuit coloris mixti ex albo et
rubeo

Tertia. Fuit etiā nigra oculis: z cap-
illis nigredine r̄pata

Quarta. Fuit etiā pulcerrima mu-
lierum.

Quinta. De^o noluit eā i seprura lau-
dare de pulcētudine. qz p̄t eē occasio ma-
li. Vlt̄ dico ego: i signū q̄ de^o p̄ncipalit̄
curat de pulcētudine aie. V̄t qz de ea
nō fuerūt aliq̄ narrāda q̄ exigerēt fieri
de pulcētudine mētiōem

De quonibus impertinentibus

Sexta. Pulchritudo mulieris est causa erroris malis.
Septima. Beata virgo perfectissime videtur esse diabololum.

Casus lv.

Queritur. lvi. Vtrum deus simpliciter magis amet virginem quam luciferum: vel econverso? Et videtur quod luciferum: quia est deo magis dilectus in bono simpliciter. id est in substantia: quod et vult nobiliorum substantiam. id est angelicam naturam. sed beata virgo est magis dilecta in bono secundum quod. id est in accidentibus: puta in felicitate. Sed econtra videtur quod virginem: quod ego diligentes me diligo. Prover. viij. et par magis diligentes magis diligit. Secundo. Amare est velle bonum. i. q. xx. et iij. dist. xxxij. et i. in gen. ca. xij. Igitur deus amat omnia: quod omnibus vult aliquid bonum. scilicet. Et amat omnia equaliter ex parte actus: quod eodem actu omnia amat. Non autem ex parte obiecti seu boni voluti: quod non omnibus vult idem bonum: sicut nec largitur. Sed quod ad bona naturalia amat magis nobiliora: quod vult eis maius bonum nature. id est naturam nobiliorum. Quo ad bona vero gratuita magis amat se amatores: quod vult eis maiorem amorem quam eum amant: et par maiorem gratiam et gloriam. Simpliciter autem magis amat quem magis amat quantum ad bona gratie et glorie: quod per primo auctoritate. Nam secundum Augustinum super Iosaphat. De interioribus altis creaturas rationales magis amat membra intelligenti sui. Item ratione: quod eis vult maius bonum id est bonum infinitum. Igitur magis amat virginem quam simpliciter aliquid puram creaturam. Ad argumentum in oppositum dico quod si gloria est deus: sicut se simpliciter est ignobilior substantia angelica: sicut secundum quantum ad obiectum cui plungit quod deus vult omnibus predestinatis. Non enim vult his solum dare gloriam: sed etiam seipsum in primum. *Elicet igitur conclusiones.*

Prima. Deus omnes creaturas amat: verum non solum volendo: sed etiam faciendo eis bonum.

Secunda. Quo ad bona naturalia magis

quis amat nobiliora secundum suam naturam.
Tertia. Quo modo ad gratuita magis amat se amatores quam ad gratiam: et etiam quam ad gloriam: si sine amatores finaliter.
Quarta. Simpliciter loquendo magis amat quibus vult maiorem gloriam.
Quinta. Igitur simpliciter magis amat se deinde christum: deinde virginem gloriosam.

Casus lvi.

Queritur. lvi. Vtrum habens odium possit licentiariter communicare? Ad hoc respondet Aristoteles. iij. pre. ri. vij. ar. ij. et Duran. ordinis minorum quem ipse allegat quod dicunt quod ex illatio est iniurie sequitur primo odium in corde. secundo effectus: odium in opere tertio signum odium in ore. et quarto actio iniurie adversus auctorem eorum. Odium igitur quibus tenet expellere: quod quod appertinet malum adesse aut bonum abesse primo non propter aliquid bonum est vel alterius: est in morte et alii nec potest coiccare. Si autem habet quod times ex eis prosperitate alios opprimere iniuste: vel quia speras ex eis depositione alios iuste erigere: non est peccatum. Nota tamen quod non tenetis gaudere de bono repali inimici: ut sic de spirituali tamen et temporali ut expedit spirituali. Effectus autem odium si sit in subtrahendo beneficium seu bonum spirituale: est mortale: si illud bonum quod omnibus exhibere nolumus inimico communicare: ut oratione generalis vel predicacione. Si vero sit in subtrahendo bonum repale: est mortale si illud bonum sit extreme necessarium: alius veniale. Si vero sit in inferendo malum: est mortale: si sit in ordine iniurie: nec licet communicatio rationi. Si vero sit secundum ordinem iniurie: semper odium non erit peccatum: etiam cum armis et iniuria iudicis satisfactat sibi de bonis inimici. Sed quod ad signum odium seu rancoris in ore siquidem malefactor offerat dignam satisfactionem: tenet quod eum ad amicitiam recte et ei loqui. Si autem non exhibet: aut exhibet semper plene tenet nisi actio iniurie sit abolita preterita remissione: vel est dissimulatio: quod si allusit vel risit vel comedit cum offeso pro iniuria. Actio autem iniuriarum quod est quod nullum tenet remittere: imo et aliquando